

چیرۆکه هه‌وال

پر دیک بۆ هاوسەرگیری

زاکو

ئەوێ له رێگای ئەنتەرنێت کۆریک بناسم، که شه‌ش سال له من گه‌وره‌تر بوو، له یه‌کیک له ولاتانی ئەوروپا ده‌ژیا، به‌ خوره‌وشت و نایندار بوو، به‌ هۆی چاتی به‌رده‌وام ئاشنایه‌تی زۆرمان له‌سه‌ر به‌کتری په‌یدا کرد، زۆر جار ماوه‌یه‌کی دوور درێژ له‌ گه‌ل یه‌کتر قسه‌مان ده‌کرد، باسی رابردوو و داها‌تووی خۆمانمان ده‌کرد، له‌ کۆتایدا رۆژیک پییگوتم: خۆشمنده‌ویی و دهمه‌وی بیه‌م خوازیبێت، منیش به‌هه‌مان شیوه‌ واملیه‌ات که‌ خۆشمبویت، که‌زانیم قسه‌کانی هه‌موو راسته‌ رازی بووم که‌ ماله‌وه‌یان بیه‌م خوازیبێم، له‌ دوا‌ی ها‌تنی ماله‌وه‌یان بۆ خوازیبێم سه‌ره‌تا باوکم رازی نه‌بوو، چونکه‌ من ده‌رچووی کۆلیژی پزشکی بووم، ئەویش ئاستی خۆیندنی له‌من که‌مه‌تر بوو و ناسیاویمان له‌ نیواندا نه‌بوو.

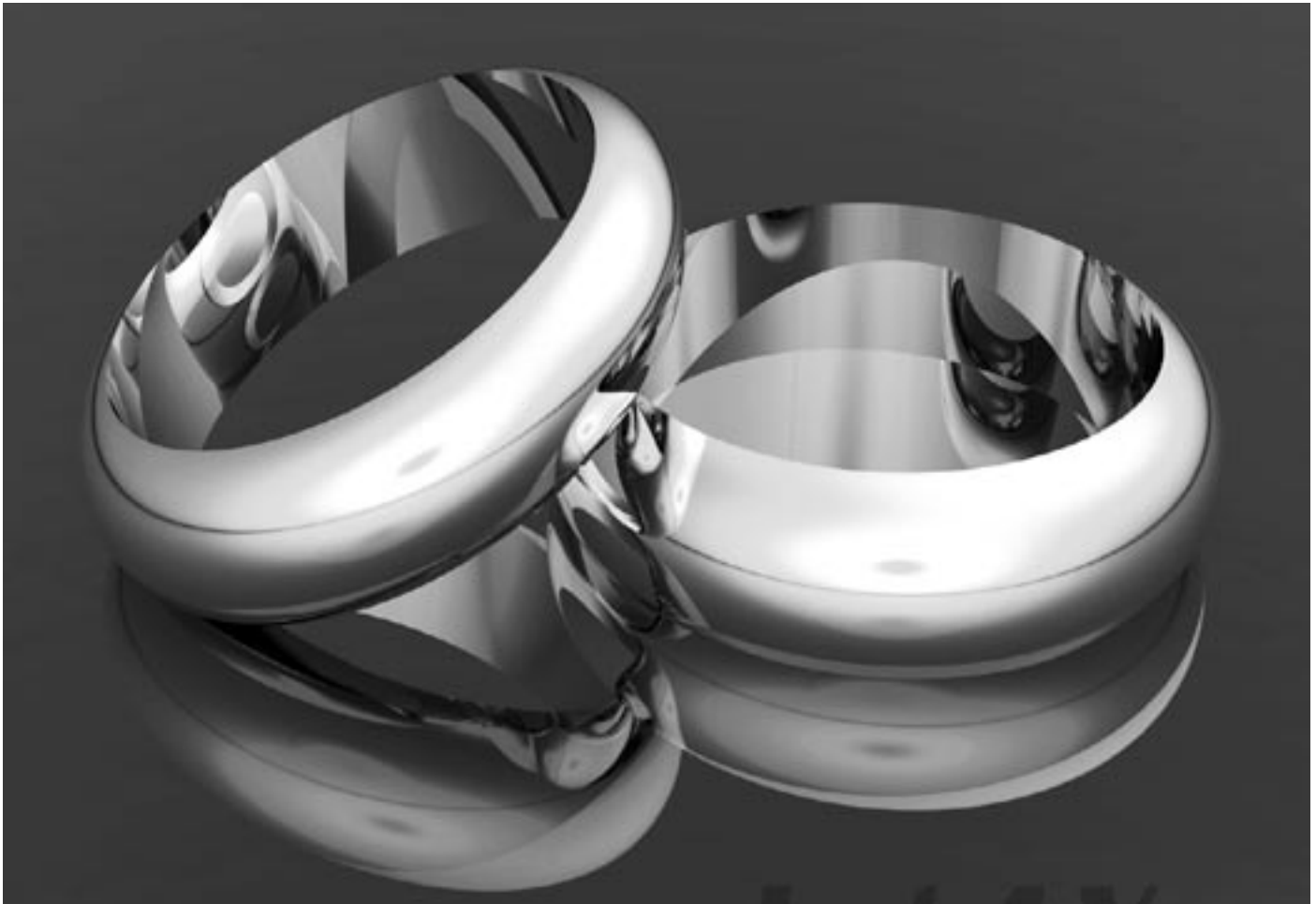
هه‌رچه‌نده‌ کوره‌که‌ زۆر راستگۆبوو و خاوه‌نی بروانامه‌ی بازرگانیه‌ی بوو، له‌و ولاته‌ی که‌ لێی ده‌ژیا له‌ یه‌کیک له‌ بانکه‌کان کاری ده‌کرد، خه‌ریکی خۆیندن بوو. به‌لام باوکم سووربوو له‌ سه‌ر ئەوێ که‌ من می‌رد به‌ کوریک بکه‌م که‌ بیناسین و هه‌مان بروانامه‌ی منی هه‌بیت، پاش ئەوێ خزم و ناسیاوانی خۆمان به‌کیشه‌که‌یان زانی، داوا‌یان له‌ باوکم کرد که‌ رازی بێت، هه‌رچۆنیک بیت دوا‌جار باوکم رازی بوو، به‌لام ئەنجامی دوا‌رۆژو ئاینده‌ی خسته‌ ئه‌ستۆی من که‌ هه‌ر کیشه‌یه‌که‌م هه‌بێ پیویسته‌ خۆم چاره‌سه‌ری بکه‌م. پاش رازی بوونی باوکم زۆر به‌ زوویی ماره‌بیان بریم، نه‌وه‌ک په‌شیمان بیه‌وه، له‌ لایه‌کیش پیویستمان به‌ گریبه‌ستی هاوسه‌ری هه‌بوو، بۆ ئەنجام دانی کاری سه‌فه‌ر، زه‌ماوه‌ندی گواسته‌وه‌مان دوا‌خست، چونکه‌ ئەو ولاته‌ی ئەوێ لێنیشته‌جیبوو، هه‌یجیان بۆ نه‌کرد بۆئه‌وه‌ی بتوانی من ببات، لێره‌ من مامه‌وه‌ دوو شت زۆر بیزاریان کردبووم یه‌کیکیان: قسه‌ی خه‌لک، ئەویتریان: ترسی ئەوهم هه‌بوو وازم لیه‌یه‌نی، به‌ به‌رده‌وام قسه‌م له‌ گه‌ل ده‌کرد، داوام لێده‌کرد که‌ زوو کاره‌کانم بۆ ته‌واو بکات، به‌لام ئەنجامی نه‌بوو، تا وایلیه‌ات که‌ ئەم ولاته‌ به‌جیه‌یه‌لیت و به‌ره‌و ولاتیکی تر بجیت، به‌لکو له‌وی کاره‌که‌م بۆ ته‌واوبکات، له‌ پێناوی من قوربانی به‌ ئارامی ولاته‌که‌ی و کارو پیشه‌که‌یدا، هه‌رچه‌نده‌ بۆی ئاسان نه‌بوو که‌ ولاته‌که‌ی به‌جیه‌یه‌لیت، بۆ ولاتیکیتر بجیت و له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ده‌ست به‌ ژانیکی نوێ بکاته‌وه، دوا‌ی چهند مانگیک له‌ ولاته‌ نوویه‌که‌ توانی من ببات، له‌و ماوه‌یه‌ی که‌ من لێره‌ ده‌ژیا، چونکه‌ له‌ یه‌که‌مه‌کانی کۆلیژ بووم توانیم ماجسته‌ی ته‌واو بکه‌م.

له‌ پێناوی ئەو وازم له‌ پیشه‌ی پزشکی‌که‌یه‌تی هینا، گه‌یشتمه‌ ئەو ولاته‌ی که‌ ئەوێ لێده‌ژیا، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ له‌ هه‌لسوکه‌وت و ها‌ت و هاوارو قه‌یژه‌و رفتاره‌کانی بیزاربووم. له‌ هه‌موو شتیکی پیچه‌وانه‌ی من بوو، ته‌نانه‌ت له‌ خواردن و جل و به‌رگه‌شدا،

چیرۆکی ئەو کچه‌ی که‌ له‌ پێناو گه‌یشتن به‌ هه‌نده‌ران و دلداره‌که‌ی پیشه‌و خانه‌واده‌که‌ی جیه‌ده‌یه‌لیت و دواتریش به‌ شکست بۆ کوردستان ده‌گه‌ریته‌وه. به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌ به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی بۆ گۆقاری کویستان ده‌گه‌ریته‌وه:

من ژنیکم ته‌مه‌نم (٢٧) ساله‌ له‌ خه‌یزانیکی ساکار په‌روه‌رده‌ بووم، که‌ بارودۆخی ژیانمان مامناوه‌ندی بوو، دایکیکی زۆر به‌ سۆزم هه‌یه‌، به‌ پیچه‌وانه‌ی باوکم که‌ بیه‌زه‌مانه‌ هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل دایکم و نیمه‌ ده‌کرد، بۆیه‌ ژیانمان له‌ ماله‌وه‌ به‌ تال و ناخۆشی به‌ریده‌کرد، باوکم خاوه‌ن که‌سایه‌تیکی گۆراوبوو، ده‌سه‌لاتی زۆری به‌سه‌رماندا هه‌بوو، دایکم له‌ پێناوی نیمه‌ زۆر قوربانیدا بۆ ئەوێ نیمه‌ پییگه‌یه‌نی، ئەو مامۆستا‌بوو شه‌ونخونی له‌گه‌ل ده‌کردین و به‌دوادا‌چوونی ده‌کرد له‌ خۆیندمان بۆئه‌وه‌ی سه‌ره‌یکه‌وین، له‌ ئەنجامدا زۆربه‌مان خۆیندنی زانکۆمان ته‌واو‌کرد، به‌رده‌وام پارێزگاری له‌ که‌سایه‌تیمان ده‌کرد، بۆئه‌وه‌ی له‌ دوا‌رۆژدا که‌سیکی ئالۆزمان لێده‌رنه‌جیت، په‌یوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تیمان له‌ گه‌ل دراوسی و ده‌ورو به‌رمان باشبوو. پیشکه‌وتنی ته‌کنه‌لۆجیا بووه‌ هۆی

که پر له ئاو و خوین وکیم بوو. له سه ره تاي نه خو شیه که خو م هه ندی دهرمانم وهک چاره سه ری به کارهینا، به لام بی سوود بوو، واملیهات بارودوخسی دهر وونیم شله ژا، بو چاره سه ری نه خو شیه کهم سه ردانی دکتورمان کرد، چهند کریمیک و دهرمانی پی دام، داوای لی کردم بو چهند مانگیک به کاریان بهینیم، ههروهه دکتوره که پی راگه یاندم هه تا دهرمانه کان ته وای نهین نابیت سکم بی، ماوه که زوری خایه ند، چاک بوونه ووم زور له سه رخو بوو. هاوسه ره کهم هه زی نه ده کرد سهیری دم وچاوم بکات، پییابوو که من له کچینی ئەم نه خو شیه م هه بووه و له وم شار دوتوه به ناپاکی و فیلباز تاوانباری ده کردم. بوئه وهی دم وچاوم بشارمه وه، دی رازیبکه م به رده وام نارایشتم ده کرد. باوهرم به دهرمان نه ما که چاک ببه وه، رژیکیان پی راگه یاندم که چیتر ناتوانی به دیارمه وه دابنیشیت، بیزی له جه ستم ده کرده و. زور هه ولدا که موله تم بدات تا دهرمانه کانم ته وایبکه م، زور لی پیارمه وه پی م له که سایه تی و ریزی خو م نا بوئه وهی وازم لی نه هینی و له لای بهینمه وه، به لام ئەو سوربوو له سه ر قسه کانی، دهیگوت با منداله کانمان تووشی هه مان گرفت نهین. له کو تایی هه ستم کرد که بیر له زنهینان ده کاته وه، داواده کات وهک دوو برادر له م ولاته بهینمه وه، بوئه وهی جه واز وهر بگرم، هه تا به هیمنی بارودوخه که بو خیزانه کانمان لی کبده وه، چونکه هیچ که سی ک باوهر ناکات ئەو په یوه ندیه رومانسیه بگوری بو لی کجیابوونه وه، له کو تایدای من بریارم دا بو لای خیزانه که م بگه ری مه وه، هه رچه ند به اوکم له سه ره تا مه رچی دانابوو، ئیستا لیره ده ژیم به بریاری گه رانه ووم زور دلخو شم، چونکه تازه هیچ شتی ک له نیوانماندا نه ماوه بوئه وهی چاوه ری بکه م

ره چاوی ئەوهی نه ده کرد که منیش وهک ئەو قوربانیم به پروانامه و دایک و باوکم داوه، له پی ناوی ئەو بوومه ته ناواره و له که سوکارم دابراوم، ئەو په یوه ندیه گه رموگورهی که پی شتر له ریگی ته له فون و ئەن ته رنی ته وه له نیوانمان هه بوو، هه مووی بو په یوه ندیه کی ساردوسر گورا، به بی ده نگی نارامم ده گرت و گریان یاوهرم بوو. هیچ کهس نه بوو خه مه کانی خو می بو باسبکه م، نه شمده توانی به ماله وه مان بلیم، چونکه باوکم مه رچی دانابوو. هیوادار بووم که باری دهر وونی بگوری بچیته سه ر دۆخی جارانی، به لام بی سوود بوو، چونکه پاره یه کی زوری له گواستنه وه له ولاتی که وه بو ولاتی کی دیکه خه ر جکر دبوو، ههروهه پاره یه کی زوریشی بو من ناردبوو و خه رچی سه فه ری من زوری له سه ره که وتبوو، هه می شه بی ری له وه ده کرده وه که چون قه ره زه کانی بداته وه، چونکه وه کو پی شان کاری باشی نه بوو، به نا چاری له ژوو ری کی بچوو ک ده ژیا یین، گومانم له هیچ شتی ک نه بوو، له بهر سه ختی ژیا ن داوا کاری هیچم لی نه ده کرد، به دوا ی کار گه رام، هیچ پیوه ری ک نه بوو بو پروانامه که م، بگه ره هه ر گالته یان به پروانامه که م ده کرد، دوا ی ماندوو بوونی کی زور به بی ئەوهی ماله وه مان بزانشن کاری خاوی نکه ره ووم ده کرد، زور دلخو شبووم به دۆزینه وهی ئەم کاره هه رچه ند سه خت بوو، به لام و امدا ده نا که کاری کی کاتی به، هه تا وه کو بارودوخی ژیا نمان باشتر ده بی ت. له و ولاته زور کی شه له نیوانماند هه بوو، باش له یه کتری نه ده گه یه شتین، که چی هه ر به یه که وه بوو یین، زور به خراپی له گه لم رفتار یه ده کرد نه مده توانی به ره نگاری ببه وه، به لام من له بهر خو شه ویستی دم به خشی، له ئەنجامی ئی شکر دنم پی ستم تووشی خروشت (حه ساسیه) بوو له گه ل لی هاتنی شتی سه یر له دم وچاوم